

αρχιμ. Ιωήλ Κωνστάνταρος: Η αγάπη και η διάκρισις του οσίου Παΐσιου Αγιορείτου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Εκκλησιαστικό Διάγγελμα Η ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

**Αποστολικό Ανάγνωσμα
Κυριακής ΣΤ' Ματθαίου
Οσίου Παΐσιου τού Αγιορείτου**

(Ρωμ. ιβ' 6-14)

Ποιες αρετές πρέπει να έχει ο πιστός Χριστιανός; Ερωτούν αρκετοί άνθρωποι. Την απάντηση μάς την δίνει το Αποστολικό Ανάγνωσμα αλλά την βλέπουμε και στο πρόσωπο του μεγάλου Αγίου, του Οσίου Πατρός ημών Παΐσιου τού Αγιορείτου τού οποίου η Ορθόδοξος Εκκλησία μας θα τιμά την ιεράν του μνήμην εφ' εξής κάθε έτος κατά την ΙΒ' τού μηνός Ιουλίου. Αποδεικνύεται λοιπόν εκ των πραγμάτων α) ότι ουδέποτε θα παύσουν να υπάρχουν οι Άγιοι, β) ότι οι Άγιοι είναι οι ευλογημένοι καρποί που ανθούν μόνο στον λειμώνα τής Εκκλησίας και γ) ότι αποτελούν τα φωτεινά παραδείγματα αλλά και τους οδηγούς μας στην ουρανοδρόμον πορεία μας.

Εάν μελετήσουμε τον βίο και την πολιτεία τού Οσίου πατρός ημών Παΐσιου θα διαπιστώσουμε ότι διέθετε κατά τρόπο καταπληκτικόν τον καρπόν τού Αγίου Πνεύματος με όλες του τις εκφάνσεις που ξεκινούσε με την ρίζα τής Ορθοδόξου πίστεως και εκάλυπτε ολόκληρη την κτίση με επιστέγασμα την αγάπη. Την αγάπη τής εικόνας του Θεού δηλ. τον άνθρωπον.

Αυτό ακριβώς τον έκαμε να λησμονεί κόπους, ταλαιπωρίες και ασθένειες και να δίνεται ολοκληρωτικά στην διακονία τού εν Χριστώ αδελφού. Αν και δεν κατείχε κάποια θέση στην διοίκηση· δεν είχε επιδείξει πτυχία και διάφορα άλλα προσόντα που θαμπώνουν τούς πολλούς· δεν είχε “κοσμικά προσόντα”, όμως για να έχει φθάσει χάριτι Θεού στην θέωση όσο ελάχιστοι Άγιοι, είχε καταστεί το κέντρο όλων των Πιστών στην πτωχική του καλύβη εις το περιβόλι τής Παναγίας. Ακριβώς δε για όσους ήσαν άγευστοι της Πνευματικής ζωής, ο Γέροντας ήταν ένα φαινόμενο ανεξήγητο. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις κάποιοι άγγιζαν τα όρια και αυτής της συκοφαντίας.

Ότι δεν μπορούσαν να κατορθώσουν υψηλά ιστάμενοι, το έφερε εις πέρας και ανάπαυε τις καλοδιάθετες ψυχές ο ταπεινός ασκητής τής Παναγούδας. Κληρικοί όλων των βαθμίδων, μοναχοί και λαϊκοί κάθε ηλικίας, προπαντός νέοι, έσπευδαν ως διψασμένα ελάφια να γευθούν και ξεδιψάσουν από το “ύδωρ το ζών” που ξεχείλιζε εκ μέσης καρδιάς τού πτωχού και ρακένδυτου ασκητού Γέροντος – Οσίου Παΐσιου. Πράγματι δεν υπάρχει περισσότερο ευλογημένη εφαρμογή τού Αποστολικού λόγου από αυτό που όλοι βιώναμε πλησιάζοντας τον Όσιο. **“Η αγάπη ανυπόκριτος, αποστυγούντες το πονηρόν, κολλώμενοι τω αγαθώ· τη φιλαδελφία εις αλλήλους φιλόστοργοι, τη τιμή αλλήλους προηγούμενοι, τη σπουδή μη οκνηροί, τω πνεύματι ζέοντες, τω Κυρίω δουλεύοντες, τη ελπίδι χαίροντες, τη θλίψει υπομένοντες, τη προσευχή προσκαρτερούντες... Ευλογείτε τούς διώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε” (Ρωμ. ιβ’ 9-14).**

Πόσο δίκαιο είχε αυτός που ετόνισε πως η ζωή των Αγίων αποτελεί το εικονογραφημένο Ευαγγέλιο! Την θεωρία εφαρμοσμένη στην πράξη. Αλλά όχι μόνο όσοι ευρίσκονται στα ύψη τής αρετής, αλλά και οι απλοί πιστοί οφείλουμε να καλλιεργούμε τα χαρίσματα που λάβαμε διά του βαπτίσματος. Χωρίς ο ένας να παρεμβάλλει εμπόδια στο χάρισμα του άλλου, άνευ ζήλειας (επειδή δεν έχει ο ένας το χάρισμα που διαθέτει ο άλλος). Διότι συμβαίνει, δυστυχώς, το να παραμελεί κάποιος το έργο του, επειδή κοιτάζει και επιθυμεί την διακονία τού άλλου. Αλλά αυτός ο πειρασμός παύει να ενεργεί όταν ο κάθε ένας εργάζεται το χάρισμά του “ως κατενώπιον Θεού”. Όταν εκτελεί το καθήκον του όσο το δυνατόν κατά τον καλύτερο τρόπο, επίσης με την σκέψη ότι ο Θεός έδωσε στον καθένα ανάλογα και σχετικά προς τις δυνάμεις του. Αποτελεί δε απόδειξη ότι ο άνθρωπος είναι ασύνετος όταν ζητά άλλα χαρίσματα από αυτά που του έδωσε η αγάπη τού Θεού. Αυτό δε, διότι το χάρισμα που ζητά είναι δυνατόν να τον οδηγήσει όχι σε προκοπή, αλλά σε καταστροφή και απώλεια της σωτηρίας του.

Αλλά μακριά από εμάς τούς πιστούς τέτοιου είδους καταστάσεις, τοσούτω μάλλον καθ’όσον εμπρός μας υψώνεται προς κατάκτησιν η υψηλή κορυφή τής χάριτος **“Ευλογείτε τούς διώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε”!** Και οπωσδήποτε δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το Πνεύμα το Άγιον διά του Αποστόλου τονίζει δύο φορές το “ευλογείτε”! Δεν ζητεί να μην μνησικακούμε απλώς κατά των εχθρών μας, αλλά ότι πρέπει – επιβάλλεται να ευχώμεθα αγαθά γι’ αυτούς στον κοινό μας Πατέρα τον “εν τοις ουρανοίς”.

Αλλά στο σημείο αυτό και πάλι σελαγίζει ενώπιόν μας ο Όσιος Παΐσιος που με την όλη του βιοτή εκπροσωπούσε την ευγνωμοσύνη προς τον Κύριο Ιησού Χριστό και την αγάπη προς τους συνανθρώπους. Διά της κορυφαίας μάλιστα αρετής τής διακρίσεως που ήταν αναμεμειγμένη με πόνο και αγάπη, στα καθ’ αυτό Εκκλησιαστικά και δη Εκκλησιολογικά

θέματα, σχοινοβατούσε κατά τρόπον μοναδικό. Από την μια δηλ. απέρριπτε τον επάρατο οικουμενισμό και διά του λόγου του και της γραφίδος του, από την άλλη προφύλαξε τόσες σκανδαλισμένες ψυχές από το βάραθρο του σχίσματος και της αποκοπής εκ της Εκκλησιαστικής κοινωνίας. Ο ίδιος δε παρέμενε πάντοτε στους κόλπους τής Εκκλησίας (Άγιος γαρ) και όταν ερχόταν η ώρα να ορθοτομήσει - ελέγξει, τα λόγια του και τα χαρακτηριστικά του κείμενα, απέπνεαν το σεβασμό προς τους θεσμούς αλλά και αυτά τα πρόσωπα. Συνδύαζε σπάνια ευγένεια ψυχής και αδελφική ειλικρίνεια. Η καρδιά του ήταν ξάστερος ουρανός. Τα δέ λόγια του; γλυκόγευστο μέλι και η κάθε λέξη άρωμα εξαγιασμένης ζωής.

Όσοι πλησιάζαν κοντά του προκατειλημμένοι, γίνονταν φίλοι και ξεσπούσαν σε δάκρυα συγνώμης και όσοι έφθαναν δίπλα του ως φίλοι τούς έκανε να αισθάνονται αδελφοί. Πόσο αλήθεια έχουμε ανάγκη ιδίως σήμερα τέτοιες υπάρξεις και πόσο νοσταλγούμε με συγκίνηση τον Όσιο Γέροντα τώρα που φαίνονται μαύρα σύννεφα να καλύπτουν τον ορίζοντα.

Αλλά όπως όλοι οι Άγιοι έτσι και ο Γέροντας περισσότερο τώρα ευρίσκεται κοντά μας και μας καθοδηγεί.

Μας οδηγεί στις τόσες δυσκολίες που κατέπεσαν στο ταλαίπωρο έθνος μας με κυριαρχούσα τη χολέρα τής κολάσεως που ονομάζεται αθεία, αλλά και μας χειραγωγεί στους Εκκλησιαστικούς αγώνες ώστε να αποφεύγουμε τα άκρα τού διαβόλου (οικουμενισμό και σχίσματα).

Δεν έχουμε παρά να τον παρακαλούμε. Όσιε του Θεού πρέσβευε υπέρ ημών ότι επτωχεύσαμεν σφόδρα.

Αμήν.

Email: ioil.konitsa@gmail.com

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστανταρος.

Κόνιτσα.

Πηγή: impantokratoros.gr